

Praxis Avrea Qvotidianarvm Rervm Ecclesiastici Fori

In qua Variæ Iuridicæ Resolutiones ex approbatis traditionibus Doctorum,
atque diuersorum Tribunalium, præsertim Rotæ Romanæ, Decisionibus,
excerptæ, continentur; Opvs Qvatvor Partibvs Distinctvm

Continens Primam, & Secundam Partem: Quibus, hac nostra editione ab
innumeris mendis repurgata ...

Riccio, Giovanni Luigi

Venetiis, M.DC.LXXIV.

Praxis Sacramenti Ordinis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98587)

- dat in c. 1. n. 34. de iudic. de communi Iaf. l. quoties n. 36. C. de re iudic. & conf. 9. n. 10. lib. 1. & l. cum, qui §. si iurauero, n. 6. de iure iuran. Natta conf. 426. n. 31. Dec. l. fin. n. 10. ff. si cert. pet. Pedemon. decif. 92. n. 19. Rimin. iun. conf. 575. num. 6. lib. 5. Felin. in c. ad nostrum n. 12. vers. ex quo intellectu, de iure iuran. estque communis sententia legistarum, & canonistarum teste Iaf. in l. si pecunia, n. 23. in fin. ff. condit. caus. data, Rolan. conf. 6. n. 32. lib. 1. Aymon. conf. 12. qui videatur.
- 2 Tum secundo, quia propter adhibitum iuramentum obligatio augeatur, & efficacius reddatur, ut multis exemplis comprobat Iaf. in l. si conuenerit, n. 8. & seq. de iurisdict. omn. Ind. exornat Roland. conf. 5. nu. 40. & seq. lib. 1. & conf. 8. n. 38.
- 3 Tum tertio, quia quando in contractu interponitur iuramentum, debet obseruari atque impleri in forma specifica, neque adimpleri poterit per aequipollens, Rolan. de communi conf. 6. n. 29. & conf. 53. num. 40. & seq. lib. 1. Simon de Pret. conf. 138. nu. 34. Brun. de cess. bonor. q. 73. princ. n. 16. Gozad. conf. 22. n. 11. & 12. Iaf. in l. cum, qui §. si iurauero, nu. 6. & seq. de iure iur. Felin. in c. ad nostram num. 12. vers. ex quo intellectu eod. tit. Casar de Grafs. dec. 148. nu. 15. iuramentum enim importat formam, Neuiz. conf. 50. n. 18. & non verificatur in casu ficto de communi Gozad. conf. 32. n. 15. & 16.
- 4 Tum quarto, quia iuramentum appositum in instrumento facit illud habere paratam executionem, Ripa in l. 2. n. 50. ff. solut. matrim. Iaf. in l. fin. n. 6. vers. quartus casus C. de adic. diui Adrian. & in l. nulli n. 8. C. de iudic. & in l. 2. n. 9. & seq. de iure iur. Marfil. sing. 356. Gramm. conf. ciuili 11. n. 3. Iaf. conf. 9. n. 1. & in vltima respons. ad d. conf. num. 3. cum congestis a Tiraq. in l. si vnquam super verb. donatione num. 103. C. de reuoc. donat. Io. de Amic. conf. 31. num. 2. Seraph. priuil. 77. n. 2. qui alios citat.

Notabilia quedam in materia capituli Odoardus.

- 1 In obligationibus pensionum locum non habet Gomez de ann. posses. quaest. 53.
- 2 Clericus conuentus in actione reali non potest uti beneficio praedicto, Brun. de cessione bonorum quaest. 3. num. 14.
- 3 Clericus haeres non confecto inuentario non potest uti beneficio cap. Odoardus, Thomas Triuifan. in decif. 8. part. 1.
- 4 Clericus exercens illicitam negotiationem non potest praefato beneficio uti, quia tunc priuari debet priuilegio clericali, cap. fin. de vita & honestate clericorum.
- 5 Qui intendit gaudere hoc beneficio tenetur praestare cautionem iuratoriā, ut Boic hic n. 14. Abb. in initio, & Anan. & talis cautio necessario requiritur, quia si quis ob paupertatem vult hoc beneficium, quomodo fideiussores inueniret? & hoc colligitur ex clausula, quae in tali rescripto apponitur confito summarie de paupertate, de qua per Marchesan. de commiss. vtriusque signat. part. 2. cap. 7. num. 53.

Finis Praxis cap. Odoardus de solut.

PRAXIS SACRAMENTI ORDINIS.

RESOLVT. CCLVII.

A quo Episcopo conferendi sunt ordines.

- 1 Episcopus suis subditis ordines conferre tantum debet.
- 2 Episcopus ordinans non suos subditos suspenditur.

- 3 Clericus ordinatus a non suo Episcopo gaudet priuilegio Clericatus.
- 4 Episcopus excusatur a suspensione ob ignorantiam.

EPISCOPVS suis subditis ordines conferre tantum debet, ita habetur in cap. cum nullus, & toto titulo de tempor. ordin. in 6. vbi prohibetur ne alterius subditis ordines conferantur, ergo suis conferri debent, idē habetur in c. nullus primas 9. quaest. 2. & per totam eam quaestionem, & in cap. 1. cum duobus seqq. distinct. 91. & nouissime in Concil. Tridentino sess. 23. de reform. cap. 8. ibi, vnusquisque a proprio Episcopo ordinetur, & cap. 10. eadem session. versicul. Qui regularis subditus sibi non sit, & cap. 3. versicul. subditos suos non aliter, Nauarrus confil. 39. & confil. 31. de tempore ordinat. Sayr. decif. 23. & in decif. 32. eodem titulo, & hoc amplius procedere, etiam in collatione primae tonsurae, quae si subditis alienis conferretur, contrahitur suspensio Grassi. conf. 2. de tempor. ordinat.

- 2 Vnde Rota Romana teste Verallio in decifion. 126. p. 1. dixit per haec verba, Clericus promotus a non suo ordinario est male promotus cap. 1. & c. eos, qui clericos, vbi Doct. de tempor. ordin. lib. 6. Paris. confil. 136. num. 4. lib. 4. & 9. quaest. 2. per totum, & quamuis male promotus habeat caracterem clericatus, tamen non habet executionem illius, Doctores in locis supra allegatis, & Paris. confil. 69. nu. 21. lib. 4. & Rebuff. in tractat. nominationum quaest. 22. num. 12. Syluester in verb. irregularitas n. 10. vers. 10. quicquid in contrarium dixerit Guido Papa decif. 449. cum contra eum sit gloss. in cap. primatus 71. distinct. super verb. obtineat, & Rebuff. vbi supra, licet ordinarius possit ratificare ordinationem factam ab alio cap. Salonitanae cum gloss. in verb. ac si me 63. distinct. & in cap. illud in gloss. fin. 71. distinct. Tamen requiritur, ut ratificatio fiat per ordinarium, vel eius officialem habentem speciale mandatum, vel Episcopus agat in remotis, & Vicarius sit etiam in spiritualibus Franc. in c. cum nullus in 4. notab. de tempore ordinat. in 6. & ibi Geminian. in §. Episcopo nu. 1. & quia ratificatio quando fit debet fieri in tempore antequam clerico sic promotus conferantur beneficia, alioquin collatio non valet Imol. in cap. 2. num. 29. de institution. & Franch. in cap. si eo tempore num. 8. de rescriptis in 6. Probus in cap. nullus num. 16. de temp. ord. in 6. Nec ista ratificatio retrahitur in praedictum tertij gloss. Bart. & alij in l. bonorum ff. rem rat. haberi, Dec. confil. 229. num. 6. Paris. confil. 12. num. 17. lib. 4. Sarnen. in reg. de iur. quaest. non tollen. q. 13. num. 8. & seq. & ita fuit tentum die 10. Mensis Ianuarij 1552. coram D. Romano in vna Burgiensis dimidia portionis, prout in eius lib. fol. 4.
- 3 Et praefatum clericum taliter ordinatum gaudere priuilegijs clericalibus refert Franc. Marc. in dec. 175. part. 1. Borell. conf. 15. Sayr. dec. 27. de tempor. ordin. Nauar. confil. 29. eod. tit.
- 4 Limita suprapositam conclusionem, quatenus de suspensione loquitur non procedere vbi probabiliter Episcopus alterius diocesis clericum esse ignorauerit, ut potest quia parentes eius de sua diocesi eum esse dixerunt, vel communiter pro tali habebatur, nam per cit. cap. eos, requiritur, ut ex praesumptione id fecerit, ob verbum illud praesumpserit, praesumptio autem dolum requirit, quo caret hic Episcopus ob probabilem ignorantiam facti, atque sic respondit sacra Congregatio in eod. c. 8. & Nauar. in confil. 40. de temp. ord. & Vgol. de potest. Episc. part. 2. cap. 26. §. 22. sub num. 2.

RESO-

RESOLVT. CCLXIX.

De originarijs Episcopo.

- 1 Subditus quis efficitur quatuor modis.
- 2 Cuius dicitur ille, qui in aliquo loco ortus est.
- 3 Cuius allectus dicitur proprie Cuius.
- 4 Filius sequitur originē Patris quoad ordines suscipiendos.
- 5 Nepos non sequitur originem aui quoad præfatum effectū.
- 6 Filius non sequitur originem patris naturalis.
- 7 Natus in peregrinatione sequitur domicilium Patris.

1 **E**T quia de iure communi quatuor modis subditus Episcopo quis dicitur, habito respectu ad ordines, primo ratione originis, secundo ratione domicilij, tertio ratione beneficij Ecclesiastici, quod quis habet in diocesi Episcopi, ut dicitur in c. 1. & c. nullus de temp. ord. lib. 6. quarto ratione habitationis triēnalis cum Episcopo, ut habetur apud. Trid. Syn. sess. 23. de reform. c. 9. ob eā rem de his omnib. modis agamus, & prius de subiectione habito respectu ad ordinem.

2 Vnde originarius, seu cuius dicitur ille, qui natus est in aliquo loco leg. 1. ff. ad municipalem leg. ciues C. de incol. lib. 11. Affl. dec. 284. Boer. decif. 272. post Bart. in leg. 3. Cod. de naturalib. lib. & in consil. 62. volum. 1. Ioseph. Ludovic. in decif. Perus. 3. num. 15. Ant. Faber decifion. 17. C. de verbor. signific. & hac ratione subiectio acquiritur Episcopo, scilicet ob ortum, qui fuit in sua diocesi, ut dicitur in c. cum nullus de temp. ord. lib. 6. qui ergo Neapoli ortus est, quoad ordines suscipiendos, subiectus est Archiep. Neap.

3 Et quamuis cuius dicatur etiam ille, qui in ciuitatem allicitur, seu recipitur secundum Affl. in dec. 384. n. 14. Boer. decif. 272. Cappy. decif. 162. nu. 16. Gaball. Milleloq. 571. nihilominus in materia stricta, prout est receptio ordinis iudicarem non comprehendit hunc ciuem allectum quoad ordines suscipiendos ab Episcopo illius loci a quo fuit allectus, secundum Boer. in decif. 13. num. 24.

4 Amplia primo conclusionem procedere etiam in origine patris, quæ ipsa quoque inspicitur, quoad ordines suscipiendos, quare ab Episcopo diocesis, in qua pater natus est, ordines suscipere filius potest quauis alibi ipse natus sit, ita glo. in c. 1. verb. alienigenas de vfur. lib. 6. & Franc. ibid. in fine Gemin. & Anchar. post Iaf. in l. huiusmodi §. legatur ff. deleg. 1. Nauar. in conf. 19. de temp. ord. & ratio est, quia filij sequuntur originem patris l. assumptio §. 1. ff. ad municipalem l. si ut proponis C. de incol. lib. 10. & ciuitatem paternam retinet filius, esto, quod alibi sit natus, quam in loco patris, Grammar. in decif. 103. n. 113. Gomef. Leo dec. 20. diuers. tom. 2. quare igitur, quis ordinibus initiari etiam potest ab Episcopo diocesis, in qua Pater, Grass. tamen dec. 25. in tit. de approbat. contrarium asseruit, si suam, & non patris originem spectandam esse, Doctores autem in cap. cum nullus ante factum, opinionem hanc tenendam concludunt, post factum priorem ad excusandum ordinatum, & ordinantem, & ita refert Addit. ad sum. Bullar. Quarant. in verb. ord. vers. quoad tertium.

Amplia secundo procedere etiam in professis in aliqua Religione, a qua eieci ob delicta, fuerunt ordine, & habitu exuti, nā ordines suscipi debent ab Episcopo originis, modo alias habiles sint, ita dixit Nauar. in cōf. 84. de reg. & decifum refert Villagut in dec. 21. nō enim amiserit subiectionem originis, ex quo a natura est, arg. §. sed naturalia in instit. de iur. nat. gent. & ciu.

5 Nunc limita primo nō procedere in origine aui, qui nepos non sequitur eius originem quoad acquirēdam subiectionem pro ordinum susceptione. Vgol. de potest. Episc. p. 2. c. 26. §. 1. post n. 4. Couar. super 4. decre-

talium par. 2. c. 7. §. 1. num. 15. & fuisse decifum in Rot. Rom. refert Casar. de Grass. decif. 5. qui filij sint legit. & per eandem Rot. in vna Legionen. Cappell. 8. Martij 1577. coram Illustris. Seraph. & ratio est secundum Luc. de Penna in l. si filias, in fine C. de municip. & orig. post Bar. in l. assumpt. §. 1. circa fin. ff. de munic. quia ipse non est natus in potestate dicti aui.

Limita secundo id, quod de origine patris diximus non procedere in filio concepto, atque nato postquā eius Pater deserta Prouincia, vel loco originis, domicilium aliō transtulit, quia nō potest dici originarius, vel naturalis loci iam prius deserti a patre, secundum Bal. in auth. sed omnino col. 8. C. ne vxor pro mar. Alex. conf. 13. vol. 1. & fuisse in Rota decifum scribit idem Casar. de Grass. in dec. 15. de probat. Affl. cit. dec. n. 4. & 6. & fuit dictum in vna Legionen. Cappellania 23. Martij 1576. coram eod. de Grassis.

6 Limita tertio in patre naturali, quia eius origo non inspicitur quo ad præfatum effectum. l. 1. in fine, ff. ad municip. l. eius qui ff. eod. & ratio est, quia appellatio patris non venit naturalis, secundum Bald. in conf. 23. vol. 1. arg. text. in l. fin. C. de natur. lib. & in l. fin. ff. de iur. delib. & in tali casu filius originem matris, non autem patris sequitur. Alex. conf. 50. vol. 1.

7 De eo verò, qui in peregrinatione nascitur, quod sequatur paternæ originis domicilium tenuit Bar. in l. 1. in ff. ad munic. Boer. in decif. 13. n. 4. Faber. dec. 20. de verb. sign. post Bal. in c. 2. de conuers. infid. Vgol. cit. c. n. 5. communiter Canonistæ in c. Rodolph. de rescript. & hanc communem nuncupat Vin. in sylua opin. 804.

Limita tādē suprapositam conclusionem minimē procedere in ciue ficto, prout in Officiali, & Doctore actu legentibus, qui præsumuntur ciues ciuitatis, quā regit, & in qua legit, Anna sing. 365. Guid. Pap. dec. 631. Diaz. c. 6. & in relegato, qui dicitur ciuis illius loci, ubi relegatus est, l. filij §. relegatus ff. ad municipale.

RESOLVT. CCLXX.

De Episcopi Beneficij.

- 1 Ratione beneficij quis efficitur subditus.
- 2 Amplia etiam si beneficium esset tale, ut non eximeret à iurisdictione primi Episcopi.

1 **S**ecundo habito respectu ad ordines suscipiendos, quis subiectus est Episcopo diocesis, in qua beneficium ipse habet, id est Episcopus loci, in quo quis beneficium Ecclesiasticum habet, superior eius est, & ei cōferre ordines potest, ut dicitur in c. cum nullus de temp. ord. lib. 6. & DD. ibi communiter notant Nau. de orat. n. 11. Gemin. d. c. cum nullus, nu. 2. Rot. in decif. 70. de rescript. in antiq. & ratio est, quia respectu beneficij acquiritur domicilium secundū Felyn. Butr. & Panor. in c. postulasti, de foro compet. Diaz in praxi cap. 10.

Amplia primo locum habere etiam si ad titulum eius beneficij ordinatus nō sit, nam cit. c. cum nullus, non distinguit, ergo nec nos distinguere debemus, l. de pretio, ff. de publ. in rem act. atque sic sentit glo. in eod. c. cum nullus, in verb. Ecclesiasticum.

2 Amplia secundo locum habere etiam si esset tale beneficium, ut non eximeret à iurisdictione primi Episcopi, ut potest quia beneficium hoc nō requirat residētiā, ita dixit Franc. in ead. gl. & Addit. ad sum. Bullar. Quaranta, in verb. ordo pag. 350. vers. circa secundum.

Amplia tertio pariter locum habere licet beneficiū huiusmodi annexum habeat aliquem ordinem certum, ut potest subdiaconatum, nam Episcopus, ubi est hoc beneficium, poterit ei non solum ordinem conferre subdiaconatus, verum etiam alios ordines, atque sic sentiunt, glo. ibi, & Franch.

Ampliatur quarto in præstimonio, cū & ipsum quoque

que loco beneficij habeatur. & inter Ecclesiastica beneficia connumeretur c. fin. de concess. præb. in 6. Abb. conf. 47. nu. 1. p. 2. Mandos. in reg. 3. 4. q. 12. nu. 3. Achil. de Grassi. decif. 7. de concess. præb. Garz. qui alios innumeros citat, in tract. de benef. p. 1. cap. 2. nu. 117. Declara omnia prædicta, quod ad huc effectum videatur requiri possessio beneficij & non sufficere solâ collatione, seu tituli: ad hoc enim ut efficiatur de eius foro necessarium videtur, quod habeat beneficium cum effectu, inò & sola possessio, sine titulo iusto sufficere videtur ad hunc effectum: per illam enim videtur effici de foro illius Episcopi ex feter. Garz. de benef. p. 2. c. 4. nu. 16. & seq. Item declara, ut Episcopus, in cuius diocesi est beneficium, possit ordinare, etiâ si illius prouiso spectaret ad alium Episcopum, & hoc verum nisi eide esset subiectum quoad iura Episcopalia, quia tunc ille haberet id facere Gem. in d. fi. c. nullus nu. 5. & ibid. Franc. nu. 3. Add. ad sum. Bul. in ver. ordo, & Garz. in cit. c. 4. nu. 15.

RESOLVT. CCLXXI.

Vt beneficium Ecclesiasticum dicatur ad effectum, de quo supra, quæ concurrere debeant.

- 1 Ponit sex requisita ad hoc vt beneficium dicatur Ecclesiasticum.

IN facti contingentia respondi, quod ad hoc, ut sit aliquid beneficium ecclesiasticum, debet innumerul sex requisita concurrere, quæ tradit Abb. conf. 47. illud de iure num. 1. p. 2. Dec in rubr. de rescript. nu. 3. vers. & ibi concludit, Gigas de pensionibus quæst. 86. num. 7. & 8. & alij infra citandi.

Quorum primum est, quod sit fundatû, Episcopi auctoritate interueniente, gl. in verb. si beneficiu in fi. in clem. 2. de decim. & ibi communiter omnes, & Abb. in c. significatû nu. 5. in fi. de præb. Fel. in cap. ex parte, il 2. nu. 2. de rescript. Dec. conf. 210. viso puncto n. 4. Quid. Pap. in decif. 187. nu. 1. Rip. in c. decernimus n. 69. vers. in isto puncto de iud. Bertran. conf. 379. nu. 1. lib. 6. Rebuff. in praxi tit. quare instituta sint beneficia nu. 10. Gomez in reg. de annali q. 20. Spin. de testam. glof. 4. princ. num. 36. Lamber. de iure patr. lib. 1. quæst. 9. art. 3. num. 1. & per totum. Rot. in decif. 509. num. 1. p. 1. diuersi. Caesar. de Grassi. decif. 13. num. 9. de præb. Ratio est, quia nullus priuatus, sine Episcopi auctoritate, potest locum sacrum, vel rem spirituales constituere, cap. ad hæc de relig. domib. Guido Papa dict. decif. 187. nu. 1.

Secundum requisitum est, quod habeat quid spiritualitatis annexum, nam propter diuinum officium datur beneficium, cap. fin. de rescript. in 6. Abb. d. conf. 47. num. 1. vers. tertium consideratur. Anch. in reg. beneficium num. 4. de reg. iur. in 6. Barbat. in cap. in infra nu. 74. de rescript. Rebuff. in tract. de pacif. pos. num. 287. vers. tertio cognoscitur Lamber. de iure patr. lib. 1. quæst. 9. art. 3. sub num. 3. vers. tertio requiritur.

Tertium requisitum est, quod sit conferendum clerico, non laico, cap. cum adeo de rescript. cap. ex literis transact. cap. 2. de iust. Anch. Abbas, & reliqui vbi supra, Sylua de benef. in princ. num. 2.

Quartum requisitum est, quod conferri non possit, nisi ab Ecclesiastica persona, Episcopo, vel Prælato, non verò a laico, c. si quis deinceps, c. si quis nullus 16. q. 7. & ibi glof. in sum. Anch. in d. reg. beneficium nu. 3. Lamber. d. art. 3. num. 10. post princip. Rebuff. de pacif. posses. d. num. 287. in princip.

Quintum requisitum est, quod sit perpetuû, hoc est, quod non conferatur ad certum tempus, sed perpetuo, & ad vitam eius, cui confertur, hoc proprium beneficiorum est, cap. Sanctorum 70. dist. cap. penult. de clerico ægrotante, cap. si gratiosè, de rescriptis lib. 6. Milius

in repertorio, verb. beneficium n. 24. Gigas d. q. 86. versic. quintum requisitum Rebuff. cum alijs ybi supra vers. quinto dignoscitur Achil. decif. 1. num. 4. de offic. Vicarij.

Nam sicut matrimoniû carnale est perpetuum, est enim viri, & femina coniunctio indiuiduam vitæ consuetudinem retinens §. 1. inst. de patria potest. sic, & hoc matrimonium, quod contrahitur inter beneficia, & Ecclesiam e. inter de transact. Rebuff. in praxi tit. requisita ob bonam collationem.

Sextum requisitum est, quod conferens non possit sibi illud conferre nec retinere cap. fin. de instit. cap. relatum de præbend. & ibi notatur.

RESOLVT. CCLXXII.

An tex. in cap. cum nullus de tempore ordinand. in 6. locum sibi vendicat in beneficio tenui.

- 1 Substantia beneficij consistit in tit. non autem in quantitate.
2 Iura loquentia de beneficijs locum sibi vendicant in beneficijs exiguis.

SVpponatur in facto, quod quidam clericus Neapolitanus aliquod obtinuerit beneficium in Diocesi Nolanana, verû tenue, atque insufficiens ad victum, quare fuit dubitatum an potuerit Episcopus Nolanus illud ordinare? & prima facie videbatur dicendum quod sic, ex pluribus.

Tum primo, quia text. in cit. cap. cum nullus simpliciter, ac indistinctè loquutus fuit, quod quis efficiat subditus ratione beneficij, ergo nec nos distinguere debemus, an beneficium sit pingue an tenue; argum. to tex. in l. de pretio ff. de public. in rem act. & lex generaliter loquens generaliter etiâ debet intelligi. I. filium ff. de leg. præst. & in proprijs terminis, ita videtur quoque sentire glof. in d. cap. cum nullus in verb. Ecclesi.

- 1 Tum secundo, quia substantia beneficij Ecclesiastici non consistit in quantitate, seu redditu, sed in ipso potius iure seu tit. argumento glof. in c. vnic. vt Ecclesi. benef. & propterea dicebat Artam. in consil. 22. quod in benef. Ecclesiast. plus, & minus non differunt specie.

- 2 Tum tertio, quia iura loquentia de beneficijs locum sibi vendicant etiam in beneficijs exiguis secundum Rub. in consil. 17. hinc est quod si impetrans rescriptum ad beneficia non fecit mentionem de beneficio tenui vitatur rescriptum cap. si proponente de rescript. & taciturnitas etiam tenuis beneficij vitatur dispensationem super pluralitate c. non potest de præbend. in 6. & etiam in beneficio tenui tenetur quis ad residentiam c. conquirente de cleric. non residentibus.

Cæterum præfatis minime obstantibus contrarium fuit dictum non posse scilicet præfatum Episcopum Nolanum clerico Neapol. ratione beneficij tenuis sacros Ordines conferre, & motus fui ex tacita mente Concilij Tridentini sess. 21. de reform. cap. 2. vbi postulat, vt istud beneficium sit sufficiens ad victum honestè, vt quis possit sacris Ordinibus insigniri, & hanc opinionem tenuerunt Vgol. in de potest. Episcopi cap. 26. §. 3. in fin. addit. ad summ. Bullar. in verb. ordo, & Pialeg. in sua praxi Episcopali par. 1. cap. 1. quicquid voluerit Henric. cap. 22. §. 22. de sacram. ordin. est tamen bene verum secundum præcitatos, quod si beneficio tenui ordinandus vellet adiungere patrimonium sufficiens ad victum possit ordinari.

RESOLVT. CCLXXIII.

An ratione pensionis, quam quis obtinet in aliena diocesi, possit ab illius Episcopo ordinari.

- 1 Ratione pensionis quam quis possidet in aliena diocesi non potest ab illius Episcopo ordinari.

2 Pensio

- 2 *Pensio non dicitur beneficium Ecclesiasticum.*
 3 *Pensio, & beneficium ponuntur vi diuersa.*
 4 *Pensio, aut datur in titulum, aut in stipendium.*

1 **I**N facti contingentia respondi negativè, motus præsertim, quia text. in cap. cum nullus constituit tatummodò subiectionem ratione beneficii, & propterea non est extendendus ad pensionem; pensio enim, est quoddam ius temporale separatim, formale, & per se distinctum ab ipso beneficio, Gigas de pension. q. 28. Crescent. dec. 14. de re iudicata Cæsar de Graffis in. decif. 3. n. 8. de præbend. Rot. decif. 425. n. 2. p. 1. diuers. hinc est quod priuatus, & inhabilitatus ad obtinenda beneficia, non est priuatus ad obtinendas pensiones Nauar. conf. 12. n. 15. de rescriptis, & pena extrauagantis cum detestabile de simonia contra committentes simoniam in beneficijs non extenditur ad pensiones, Nauar. conf. 16. n. 2. de sim. & conf. 46. n. 1. de præbend. Gigas de pensionibus, ubi multa adducit q. 99. n. 6. & 10. & per totum, & Clem. 1. de sequestr. poss. & fructuum disponens, quod sequestrantur possessio, & fructus beneficii litigiosi statim, quod pronuncietur prima sententia diffinitiva in possessorem, vel petitorio ad fauorem actoris, & contra reum possessorem, non habet locum in pensione, quia non est Ecclesiasticum beneficium, Gigas de pension. q. 46. per totum. Hinc est, quod licet in beneficijs Ecclesiasticis, non admittatur successio patris in filium c. 1. cum alijs de præbendis, tamē Pater clericus habens potestatem transferendi pensionem, quam possidet, potest illam transferre in filium suum clericum, etiam illegitimum, Gigas de pensionib. q. 86. n. 5. vers. prædictis tamen non obstantibus. Paris. de resignat. lib. 6. q. 4. n. 21. Item in narratiua valoris non est detrahenda pensio imposita super beneficio, cum pensio sit onus temporale, & non perpetuum, Put. decif. 202. lib. 3. Rota decif. 184. n. 3. l. 2. p. 3. diuers. Item pensiones, etiam plures non inducunt incompatibilitatem aliquam cum beneficijs, Imola in Clement. gratia n. 10. de rescriptis, Gigas de pension. q. 42. Duen. in reg. 71. limit. 5. Benedict. Capra reg. 90. n. 90. Alphons. Hoieda de incompatibilitate benefic. 2. p. c. 7. n. 1. & per tot. sic quoque Constitutio Pij IV. & Pij V. loquentes de confidentijs beneficiorum non habent locum contra transferentes pensiones per confidentiam, Nauar. conf. 2. n. 6. vers. an autem de confit. & confil. 16. de simonia, & conf. 46. n. 1. vers. 3. de præbend. Paris. de resignat. lib. 6. q. 4. n. 52. cum sequentibus, & in tract. de confident. q. 23. per totum, ubi plura cumulat, & fuit resolutum in vna Burgi. præsentæ confidentie s. Iulij 1591. coram R. P. D. Pegna doctis. Rotæ Auditor.

- 2 Et quod pensio non dicatur beneficium Ecclesiasticum patet ex text. in c. quamuis il. 1. de præbend. l. 6. ubi probatur, quod quando mandatur alicui providere de beneficio, vigore dicti mandati non potest providere de pensione, ratio est, quia pensio non est beneficium Ecclesiasticum, & ita notat ibi Abbas not. 1. Felin. num. 2. & latè resoluunt Selua de benefic. 1. part. quæst. 3. num. 3. Caccialup. in tr. de pension. q. 28. per totum, ubi respondet ad Barbatiam contrarium tenentem in d. c. ad audientiam, & satisfaciunt tribus fundamentis per eum adductis Alphonsus Hoieda de incompatibilitate benefic. 2. p. c. 7. n. 4. cum seq. Gomez de expectatiuis n. 92. Staphil. de lit. grat. tit. de expectatiuis forma 9. num. 25. Azueo. l. 1. tit. 4. nu. 5. lib. 5. recomparat.

Rebuff. in tract. de nominationibus num. 39. Gregor. Tholos. in instit. rei benef. cap. 11. n. 5.

- 4 Quod etiam procedit siue pensio detur in titulum, ut communiter fieri solet, quando reservatur super fructibus alicuius beneficii in fauorem alicuius clerici ad vitam illius, siue detur in stipendium, puta pro patrociniis præbendo, pro negotijs sollicitandis, pro pulsanis capanis, vel alijs seruitijs, ut Gigas d. q. 28. nu. 2. Mandos. in regula de annali q. 9. vers. ego vero, ubi propterea tenent, quod regula de infirmis resignantibus, & de annali non habent locum in pensione, quæ datur in titulum, Nauar. conf. 11. n. 2. de præbend.

Et pro hac etiam sententia facit, quod ad titulum pensionis quis ordinari non potest, nisi necessitas, aut commoditas Ecclesiæ aliud suadeat, prout Episcopus iudicauerit, ut disponitur in Conc. Trid. sess. 21. de reform. c. 2. vers. patrimonium vero, vel pensionem, ubi aperte docetur, pensionem non esse beneficium Ecclesiasticum.

Et pensionem habens, non gaudet priuilegio fori, si cut habens beneficium Ecclesiasticum in terminis Concil. Trid. sess. 23. c. 6. requirentis beneficium Ecclesiasticum, ut quis fori priuilegio gaudeat, quamuis nec habitum, nec tonsuram deferat, ut Sacra Congregatio censuit 19. Iunij 1586. sub his verbis, ut tradit Paris. de resign. l. 1. q. 11. n. 70. & l. 2. q. 15. n. 15. Azueo. in d. l. 1. tit. 4. lib. 1. recopilat. sub n. 5. vers. sed an pensio, & ita declarauit S. Congreg. per hæc verba: Cui reservata fuit pensio, ut clerico, si non incedit in habitu, & tonsura, non gaudet priuilegio fori.

Tandem his omnibus accedat, quod scriptum reliquit Vgol. de potest. Episc. c. 26. n. 3. per hæc verba, excipitur tamen primò, ubi pensionem quis haberet etiam in titulum, non enim Episcopus illius loci, ubi est beneficium, unde pensio habetur, ius habebit in pensionarium quoad ordines, quare nec Episcopus poterit ordinare Clericum, ob id quod patrimonium in sua Diocesi habeat, ad cuius titulum vult ordinari, si ratione alia subditus ei non sit.

RESOLVT. CCLXXIII.

An beneficium obtentum in fraudem iuuat quoad susceptionem ordinum.

- 1 *Nemo debet ex suo delicto commodum reportare.*
 2 *Ordo collatus ratione beneficii obtenti in fraudem tenet.*

IN facti contingentia respondi negativè ex pluribus. Tum primo, quia ita tenuerunt Addit. ad summ. Bull. in verb. ordo, Piaseg. in praxi Episc. p. 1. c. 1. per hæc verba, & cauere debet ne beneficium conferatur in fraudem, ad hoc ut quis extrahatur ex aliena Diocesi, talis enim fraus non prodesset cap. eos, qui de temp. ord. in 6. iuncta glosa, verbo figmento.

- 1 Tum secundo, quia nemo debet ex suo delicto commodum reportare l. siue hereditaria, ff. de negot. gest. & fraus, & dolus nemini patrocinari debet, l. cum causa de probat. & malitijs hominis est obuiandum, l. in fundo, ff. de rei vend. & pena suos debet tenere auctores l. sancimus, C. de penis.
 2 Benè tamen verum est, quod si ratione præfati beneficii ordo collatus fuerit, tenet, & valet collatio, secundum Guid. Pap. decif. 449. Franc. March. decif. 455. par. 1. Borrell. conf. 15. volum. 1. & ratio est, quia quod fieri non debuit, factum tamen tenet, l. 2. §. biduum, ff. quando appellat. sit, & in l. relegatorum, §. ad tempus, ff. de interd. & releg.

RE-

RESOLVT. CCLXXIV.

De Episcopo domicilij.

- 1 Quis efficitur subditus Episcopo ratione domicilij.
- 2 Domicilium contrahitur solo animo, qui animus ex coniecturis colligitur.

1 Tercio habito respectu ad ordines suscipiendos, quis etiam Episcopo subditus domicilij ratione efficitur, quod quidem contrahitur, si quis transferat se ad habitandum in aliquo loco, & declarat expresse se habere animum contrahendi ibi domicilium, statim enim illud acquirit absque aliqua temporis expectatione, ita Butr. in cap. ad Apostolica de decimis, Abbas in c. fin. de parochijs, Franch. in cap. cum nullus de temp. ord. in 6. Felyn. in cap. dilectus filius, il. 2. de rescriptis Petr. de Vbald. in tr. de canon. port. Episc. & Parochiali c. 7. Mascard. de probat. concl. 534. Meno. de arbitr. Iud. lib. 2. cent. 1. casu 86. & aliqua tradit Afflic. decif. 384. & Henric. in sum. lib. 10. de sacram. ordin. cap. 22. §. 2.

2 Quando vero non declarat animum, tunc recurritur ad coniecturas, quarum prima est, cum quis in locum aliquem maiorem partem bonorum transfert, & ibi contrahit domicilium Bart. in l. placet, ff. ad municip. & hanc esse receptam sententiam testatur Meno. loco infra citato Paul. Pialeg. in prax. Episc. p. 1. c. 1. sub n. 9. inferens, quod aliter sola emptio domus, vel alicuius partis bonorum domicilium non facit cap. dilectus de rescript. cap. si Episcopus de paroch. iunctis gl. in cit. cap. cum nullus, Host. in sum. de foro compet. num. 4. Ang. & Armil. in verb. domicilium, si vero nihil habet in bonis habitatio decennij cum animo habitandi perpetuo requiritur, l. 2. C. de incol. Nam domicilium in dubio per assiduum in loco habitationem contrahitur l. 2. C. ubi Senat. vel Claris. & quando quis dicatur assidue in loco habitasse plures Doctores senserunt decennij cursum sufficere, quos recenset Rot. decif. 105. nu. 3. p. 2. diuersi. Aliqui vero tenent id iudicis arbitrio terminandum esse, quos refert, & sequitur Meno. de arbit. Iud. lib. 2. cent. 1. cas. 86. n. 16. quinimo Nauar. in cons. 2. de temp. ord. ad hoc, ut quis possit ordinari ab Episcopo domicilij, censet sufficere mansio non minoris temporis in loco facta, animo tamen ibi perpetuo permanendi. Quæ num. 1. diximus intelligi concurrente aliquo actu, seu signo significatio assumpti domicilij Abb. in cap. fin. de paroch. Felyn. in cap. dilectus n. 11. de rescript. & ita iudicauit Rota Rom. in decif. 150. p. 2. In Curia tamen Archiepisc. Neap. seruatur, quod clerici exteri, qui cum dimissorijs suorum Ordinariorum in Ciuitate Neap. morantur, quamuis declarent se habere animum contrahendi domicilium in ea, & per longum tempus in ea habitauerint, non admittuntur ad ciuitatem Neap. nisi capta informatione, quod in eorum patria non habeant aliqua bona, & tandem Neapoli habitauerint, quod præsumptio sit amplius non habere animum redeundi ad patriam, & postea, mediante decreto, declarantur ciues Neap. & nisi prædicta fiant, non habentur pro talibus, nec conferuntur eis ordines sine dimissorijs suorum Episcoporum, nec etiam permittuntur celebrare Missas in Ciuitate, & Diocesi, & quod quis efficiatur ciuis per creationem ex decreto, vel privilegio communitatis, sicut origine, latè comprobatur Mar. Anton. var. resol. lib. 2. resol. 42. n. 2. cum tribus seq.

RESOLVT. CCLXXV.

An quoad ordinum susceptionem, possit quis pluribus in locis domicilium habere.

- 1 Pluribus in locis potest domicilium haberi.
- 2 Filius familias potest acquirere domicilium.

1 In hac quaestione respondendo dicebam, de iure veriore esse sententiam, posse quem pluribus in locis domicilium acquirere, idque ostendebam auctoritate, iure, & ratione.

Auctoritate enim probatur primo per gloss. in c. 1. de sepult. & gloss. in cap. cum nullus in verb. domicilium de temp. ord. in 6. & in l. Senatores in verb. adiectionem ff. de Senat. & in l. in adoptionem C. de adop. Abb. in cap. in nostram n. 10. de sepul. Affl. dec. 384. n. 4. & seq. Caball. Milleloq. 571. Tepat. lib. 2. var. iuris sent. tit. 3. 19. Mascard. conclus. 535. Vgol. de potest. Episc. cap. 26. §. 2. hoc autem contingit, ubi in locis pluribus quis aequè habitat, exempli gratia, quis æstiuus temporibus in hoc loco, hyemalibus vero in illo, arg. text. in cap. is, qui de sepul. cui accedat Rot. diuersi. decif. 674. p. 2. Item potest tradi aliud exemplum, cum quis plura beneficia residentiam requirentia obtinet secundum Fel. in cap. dilectus n. 3. de rescript. Nauar. cons. 4. de constit. Pialeg. in prax. Episc. p. 1. cap. 1. vers. & ex ista diuersitate.

2 Ratione autem sic probatur, nam filiusfam. potest domicilium acquirere, l. placet ff. ad municip. & tamen subiungit l. C. in l. non utique ff. eo. non utique ubi patet habet, ergo patet posse quem duo domicilia habere, scilicet, proprium, & patris, stante præsertim reg. quod filius sequitur domicilium patris, l. assumptio §. si filius ff. ad munic. l. filios C. eod. de municip. lib. 10. Ruiz decif. 3. Rot. Lituan. Fel. in cap. Rodolph. n. 14. de rescript. Boer. decif. 13. n. 16.

Iure enim probatur per text. expressum in l. eius qui §. 1. ff. ad municip. ubi potest quis plura domicilia habere, & probatur etiam per text. in l. labeo ff. eodem ubi non est in iure dissonum, ut quis duo domicilia acquirat.

RESOLVT. CCLXXVI.

An per electionem vnus istorum Episcoporum censeatur præclusa via, quo minus per reliquos ordinibus recipiendis possit ad alios Episcopos accedere.

- 1 Clericus habet electionem, a quo velit ordines sumere.
- 2 Variatio cuiuslibet permittitur.
- 3 Quando vni competunt plura iura, vno sublato, seu electo alia illa remanent.
- 4 Exceptio, seu limitatio firmat, atque constituit regulam.

Supponatur in facto, quod quidam clericus Neapolitanus habebat beneficium in Diocesi Auerfana, & domicilium in Ciuitate Nolana, & consequenter omnes isti Episcopi sunt eius superiores, quare cum idem clericus sumpsisset quatuor ordines minores in Ciuitate Neap. fuit dubitatum, an potuisset accedere pro reliquis ordinibus recipiendis ad reliquos Episcopos superiores, & videbatur prima facie dicendum, quod sic, ex pluribus.

1 Tum primo, quia certum est præfatum clericum habere electionem a quo ordines sumere vellet, ut probatur in d. c. cum nullus, & qui potest eligere, potest etiam variare, l. cum qui certarum, ff. de verb. oblig. Tiraq. in l. boues §. hoc sermone num. 24. cum seq. ff. de verb. signifi. Affl. in cons. statuimus ut magna in 6.

notab. q. 23. num. 25. & varians, eligere dicitur, secundum Caran. in rit. 228. num. 17. & 233. num. 9. Achill. de Grassi. decif. 15. & in decif. 14. de pension. Balb. decif. 25.

2 Tum secundo, quia regulariter cuilibet permittitur variare, nec censetur prohibita, nisi in casibus à iure expressis, secundum Artam. in dec. 3. de renunc. Affl. in dec. 146. Hinc est primo, quod in causa appellationis possit quis variare agendo alia actione, ut in casu Affl. dec. 53. ubi egit quis prius ex testamento, & non potuit obtinere, voluit postea agere in causa appellationis ab intestato, & fuit dictum, quod potuerit. Item testis potest vnum extra iudicium, & aliud in iudicio affirmare, & non iudicabitur falsarius, Guid. Pap. in decif. 593. Item patronus potest variare, & quomodo, vide Polyd. Rip. obser. 197. licet non possit lite pend. Cresc. dec. 10. de iurepat. Item qui detulit iuramentum alicui potest variare, illudque renouare. Thef. fil. dec. 16. & vicinus, qui ius congrui petijt, potest pantere, & recedere à sua petitione invito emptore rei possessore, Vinc. de Franc. in dec. 346. p. 2. Hinc est, quod ille, qui produxit, & praesentavit testes, potest pantere, & reuocare suam productionem, ne examinetur. Rot. Auen. dec. 116. in decif. diuers. to. 3. & renuncians liti antequam pars sciuerit, vel ratum habuerit, pantere potest. Capyc. decif. 133. num. fin.

3 Tum tertio, quia quando vni competunt plura iura, vno sublato, seu electo, alia illa remanent, l. si domus ff. de seruit. vrb. praed. quia per electionem vnius iuris quis non videtur alteri renunciare, Bart. in l. 1. C. de fur. & in l. 1. ff. de cond. indeb. & in auth. hoc loco C. si secundo nuperit mulier. Hinc est, quod si creditori competit actio hypothecaria, & personalis, electa hypothecaria, non tollitur ipsa actio personalis, l. aduersus C. de act. & oblig. quemadmodum actio communi diuidendo per actionem pro socio, l. actum ff. pro soc. & condicio fortuita per actionem furti, l. si pro fure ff. cond. furt.

4 Tum tandem, quia exceptio, seu limitatio firmat, atque constituit regulam, sed inter ceteras limitationes, quas tradunt DD. in hac re, est, ubi clericus ab vno ex praefatis Episcopis ordinatus esset ad titulum beneficii, quod residendum posset, vel ad titulum patrimonij pro vtilitate, & necessitate Ecclesiae, tunc enim Episcopus domicilij, nisi prius habeat à primo Episcopo, qui ordines contulit, quod cesset causa iusta, ob quam fuit ordinatus, ordines ei conferre non debet, sed remittere ad ipsum Episcopum, ut interuiat Ecclesiae, cuius gratia ordines ei collati sunt, ita addit ad summam Bullar. Stephan. Quaranta verbo ordo.

Ceterum supradictis non obstantibus contrarium consilij nonnullis Episcopis domicilij, & beneficii cupientibus ordinare quosdam clericos, qui sumptuerant ordines ab eorum originis Episcopis: quare non obstant in contrarium adducta, quia respondetur, quod magis communis opinio est, quod in dubio variatio prohibetur, & maxime in ordinibus, & beneficialibus, secundum Archidiaconum in c. ne captanda de concess. praeb. in 6. Achil. de Grassi. dec. 13. de pens. sic clericus habens facultatem nominandi, nequit variare, Rot. decif. 1. de praebend. in antiq. sic referuatio non licet variare, Put. decif. 193. lib. 3. sic etiam in resignatione non habet locum variatio, idem dec. 114. eod. lib. Vnde creditor, qui egit semel assensu super certis bonis, nequit postea super alijs variare, Capyc. decif. 33. sic quoque agens contra principalem, nequit variare, agendo contra fideiussores, Guid. Pap. dec. 348. sic denique actarius semel electus non potest variare, Polyd. Rip. obser. 141. & cui permittitur electio, denegatur variatio, ut pulchre dicit Thef. fil. decif. 65.

RESOLVT. CCLXXVII.

De Episcopo habitationis triennalis.

- 1 Subditus quis efficitur ratione triennalis habitationis.
- 2 Limita in tribus casibus.

1 Postremo subditus est communi iure Episcopo quoad ordines, qui per triennium cum eo moratus est, id est Episcopus conferre ordines ei potest, qui per triennium secum moratus est, modo beneficium licitum ei conferat, ita habetur apud Trid. Syn. sess. 23. de refor. c. 9. & Nau. in cons. 4. q. 1. de temp. ord.

2 Limita nunc primo procedere in eo familiari, qui cum Episcopo fuerit commoratus, & praesens interuenerit, alioquin si absit, esto sumptibus Episcopi vixerit, privilegium hoc non habebit, ex quo ab eo cognosci non potest quoad mores, & reliqua, quamobrem triennium est praescriptum. Ita Lopez ad Diaz cap. 26. versic. tertius casus, Maiol. de irregularitate lib. 4. c. 2. num. 5. Burgos in eiusdem nominis tractatu, quaest. 27. num. 13. Addit. ad summ. Bullar. Quaranta in verb. ord. versic. limita in eo pag. 352. Vgol. de potest. Episc. cap. 26. §. 4.

Limita secundo non procedere in Episcopis titularibus, illi enim ratione familiaritatis neminem ordinare possunt, text. expressus Conc. Trid. sess. 14. cap. 2. de refor. in illis verbis, *etiam praetextu familiaritatis continua commensalitatibus suis*, & hoc, quia non habet diocesim, in qua familiaris fiat domiciliarius, cum neque ipsi dicantur esse in domicilio proprio, neque habent beneficia, de quibus prouideant ordinatis. Addit. ad Quaranta loc. cit. Imò Pius V. decreto suo concistoriali ordinauit, ne tales Episcopi titulares Pontificalia exercere possint absque expressa licentia sedis Apostolicae, nisi in diocesi, ad quam fuerint dati suffraganei, & quod de cetero non dentur, nisi Ecclesijs Cardinalium, & illis quae solite fuerunt eosdem habere, & cum assignatione certi stipendij ad minus duc. auri 200. de camera super fruct. illius Ecclesiae quos propria auctoritate percipere possint, ut testatur Leo in sua praxi c. 18. n. 18. p. 3.

Limita tertio, ut nequeat dispensare super interstitijs temporum, neque si quis esset illegitimus ad minores ordines illi habilitare possit, ut per plura in vtroque negatiua parte sustentando deducit Nauar. in sum. 27. & 28. de temp. ord. in antiq. optime Rodriq. in sum. par. 2. cap. 14. n. 10. ubi rationem assignat, & respondet contrario Praef. in Prax. Episc. p. 1. cap. 1. sub n. 15. ubi quoad dispensationem circa interstitia in promouendo seruanda limitat, nisi ardeatur intra certum tempus ad suscipiendum ordines propter beneficium acceptum requirens certum ordinem ex Nauarro, & Zerola in locis per eum citatis.

RESOLVT. CCLXXVIII.

Antempus triennalis familiaritatis ad effectum suscipiendi ordines ab Episcopo non suo, debeat esse continuum.

- 1 Fines mandati non sunt excedendi.
- 2 Verbis Episcopi assentientis, quem esse familiarem, non creditur.
- 3 Tempus in dubio praesumitur continuum.
- 4 Familiaritas ut proficit, debet esse continuata.

SUPPONATUR in facto, quod quidam clericus diocesis Neap. sit familiaris Episcopi Nolani, & cum vellet ratione praefata familiaritatis ordines suscipere, fuit oppositum non suffragari ipsi tale tempus, eo quod se absentasset per aliquos menses, quare fuit dubitatum coram me

me an tale tempus triennale debeat esse de necessitate continuum, & respondi, quod sic, motus ex pluribus.

- 1 Primò, quia ita expresse videtur dispositum per Conc. Trid. sess. 14. c. 2. de refor. ibi, *etiam prætextu familiaritatis continuæ commensalitatibus sue, ex quo verbo continuæ arguitur hanc facultatem, seu potestatem esse limitatam*, & propterea non debet excedere limites, diligenter, ff. mandati, tradunt latissime Moderni in cap. cum ordinem, & in c. si quando, de rescript. qualitas enim tribuens hanc potestatem necessario probanda erit, not. Lap. alleg. 59. Bellam. decis. 747. Mysl. decis. 1. cent. 3. Affl. decis. 240.

- 2 Nec verbis narratiuis Episcopi asseuerantis, quem esse continuum triennale familiarem fides adhibenda erit, vt probat Paris. conf. 136. n. 31. vol. 4.

Tum secundo, quia si alias diceremus, cessaret mēs atque ratio finalis Concilij, scilicet cognoscendi mores illius clerici per tale tempus ita Maiol. de irreg. l. 4. c. 2. n. 5. Lopez ad Diaz c. 26. Vgol. de potest. Episc. c. 26. §. 4. Nauar. conf. 111. de temp. ord. Suar. t. 5. disp. 31. sect. 1. n. 15. Henric. lib. 10. in c. 22. n. 2. Fornar. de sac. ord. c. 5. Addit. Quarant. in sum. Bull. verb. ord. Piasseg. in prax. Episc. p. 1. c. 1. n. 15. dicitur enim triennalis familiaris Episcopi, qui præsens semper assistit eidem Episcopo, nō qui in aliquo loco moratur per aliquod tempus, etiam si ibidem sumptibus Episcopi viuat Maiol. cit. loco n. 5. Artam. conf. 6. Rub. conf. 90. Rodriq. in summa p. 2. c. 14. n. 10.

- 3 Tum tertio, quia in dubio tempus præsumi debet esse continuum, secundum Bart. in l. siue possideris C. de probat. Bald. conf. 50. vol. 1. Menoch. conf. 22. eod. vol. Cassan. in consuet. Burgund. in tit. de iust. rub. 1. §. 8. glos. 6. n. 13. & idem Bart. in §. aliud quæque in auth. de hered. & Falcid. Tepar. l. 1. var. iuris sent. fol. 335. hinc est quod annus nouitiatus ab ultimo ingressu continuus requiritur, Nauar. conf. 17. de regularibus, & in conf. 3. de conuers. coniug. Sayr. decis. 40. & in decis. 90. de regularibus.

- 4 Tum tandem quia familiaritas, vt pro fit debet esse continuata Bellam. dec. 612. Cresc. dec. 16. de rescript. & in decis. 18. de probat. Achil. de Grass. decis. 13. de præb. & continuatio dicitur proprie quādo nullo modo apparet de interm. l. si ex plagis §. tabernarius, ff. ad leg. Aquil. vnde continuata præsentationes in materia iurispatronatus dicuntur, quando vna sequitur alteram secundum Borgn. in decis. 17. p. 2. idem in decis. 17. n. 23. p. 1. est enim continuatio rerum coniunctio, & subordinatio, quarum extrema inuicem se contingunt, vt latè per Bald. in tr. de tempore vtili, & continuo cap. 1. Paris. de benef. resign. l. 3. q. 3. n. 47. quare fuit resolutum ex supradictis præfatum tempus omnino continuum esse debere, & interruptum nihil suffragari; limitari tamen non procedere si modicum tempus abesset, quia de modicis non curatur l. scio ff. de in integrum restit. vel si ex causa legitimi impedimenti abesset puta infirmitatis, & simili.

RESOLVT. CCLXXVIII.

Huiusmodi triennium à quo tempore numerandum.

- 1 Episcopus non potest ordinare familiarem suum non subditum, nisi per triennium secum moratus fuerit.
- 2 Qualitas adiecta verbo debet referri ad tempus verbi.
- 3 Tempora in dubio non coniunguntur.

Pone quod quidam fuisset in seruitio alicuius clerici per aliquod temporis spatium, qui clericus postmodum fuit effectus Episcopus, & cum dictus eius famulus vellet ab eo uti familiaris, ordines suscipere, fuit oppositum non esse familiarem triennale, vnde fuit dubitatum coram me an sufficiat, quod triennium.

incepisset antequam Dominus esset effectus Episcopus, vt ordinari possit, & respondi negatiue motus ex pluribus.

- 1 Tum primo, quia Concil. Triden. sess. 23. c. 9. loquitur de familiaritate trienniali habita penes Episcopum ibi, *Episcopus familiarem suum non subditum ordinare non possit nisi per triennium secum fuerit commoratus*, igitur non debet extendi ad familiaritatem habitam penes personam priuatam, quamuis postea consequatur Episcopalem dignitatem.

- 2 Tum secundo, quia qualitas adiecta verbo debet intelligi secundum tempus verbi. Titius ff. de milit. testam. Bald. conf. 22. vol. 1. Alex. conf. 13. volum. 1.

- 3 Tum tertio, quia si alias diceremus, tempora coniungerentur contra tex. in l. Pomponius §. 1. & seq. ff. de acq. posset. & in l. in id tempus ff. de vscup. verum quicquid sit ex supradictis, contrarium est in praxi hodie tenendum, cum iuxta affirmatiuam opinionem declarauerit, S. Congr. Illustrius. Cardin. test. Fornar. de sac. ord. c. 5. & tenet quidā Nouis. in sua praxi c. 81.

RESOLVT. CCLXXIX.

Quæ scientia requiratur in ordinandis.

- 1 Clerici debent esse literis instructi, & in his, quæ pertinent ad exercendum ordinem.
- 2 Defectus illiteraturæ est indispensabilis.
- 3 Ordinandi ad sacros ordines debent scire ea, quæ eorum ordini conueniunt.

- 1 **R**espondetur de hoc agi in Conc. Trid. sess. 23. can. 12. ibi, *dignos dumtaxat*, & in eadem sess. cap. 14. ibi, *diligenti examine præcedenti*, & c. 13. dum vult quod instructi debent esse literis, & his quæ pertinent ad exercendum ordinem, quem volent suscipere, & ratio est quia illiterati ordinari prohibentur c. fin. de etat. & qualitat. cap. illiteratos 36. distincti.

- 2 Et ista literarum idoneitas est adeo necessaria, & de iure diuino, vt Papa non possit dispensare in eo, vt dicit Felin. in cap. si quando col. penult. vers. sed dicas, de rescriptis Gomez. in cap. 1. num. 113. de consuet. lib. 6. Nauar. c. 27. n. 205. notab. 2. dicit Papa raro, aut nunquam in hoc dispensare defectu directè, nec minus potest Episcopus Sylu. tr. de benef. 4. p. quaest. 7. nu. 8. vers. 28. cap. fin. de temp. ord. lib. 6. cap. illiteratos 99. dist. Diaz in præf. crim. can. cap. 18. Sot. in 4. sent. dist. 25. q. 1. art. 4. concl. 3. Astens. lib. 1. tit. 13. & vt à primo ordine incipiamus, dicas, quod ad primam consuetudinem ordinandus sufficit, si sciat fidei rudimenta, legere, & scribere Conc. Trid. sess. 23. cap. 4. de reform. ad alios minores promouendi linguam latinam intelligere debent ib. c. 5. & 11.

- 3 Ad sacros maiores ordinandi scire debent ea, quæ exercendo eorum ordini conueniunt ibi, cap. 13. ad presbyteratum talis scientia requiritur, vt ordinatus Sacramenta administrare, & populum in his, quæ ad salutem scitu necessaria sunt, instruere valeat ibid. c. 14. licet ad summum in presbyterio requiritur, & sufficit, vt sciat cantare, legere, construere, & intelligere verba illius idiomatis, in quo est mīlaturus glos. in clem. 1. de concess. præb. Gemin. in cap. si pauper, de præb. lib. 6. Nauar. in c. 1. §. caueat n. 19. de poenit. dist. 6. sed per Conc. Trid. sess. 23. c. 14. de reform. plus requiritur nempe circa Sacramenta ministranda, & ad alios docendum.

RESOLVT. CCLXXX.

De titul. ordinandorum.

- 1 Nullus ordine sacro initiari debet absque titulo beneficii, seu patrimonij.

2 Idem

- 2 Idem dicendum in regularibus non professis.
3 Ordinatus absque titulo est irregularis.

- 1 **A**bsque titulo aut beneficij, siue patrimonij nemi-
ne ordine sacro initiari posse adnotauit tex. in
cap. nō licet de prēb. & dignit. & ordinādo Episcopus
tenetur de suo prouidere cap. si Episcopus eod. tit. quā
obligatio trāsit etiam ad eius successores, Abb. in cap.
per tuas il. 3. num. 5. & Soccin. nu. 1. de simonia tex. &
DD. in cap. cum secundum eodem titulo. Abb. in cap. vel
non est Compos. num. 4. de tempor. ordin. Cordub. de
Lara in l. si quis a liberis §. & si impubes, num. 33. ff. de
liber. agnosc. Io: Marieneo lib. 5. recoll. tit. 6. l. 1. r. glof. 9.
num. 8. Ant. Burgos. in cap. Ecclesia §. Maria nu. 137.
de constit. Rebuff. in prax. crim. de rescripto in forma
communium num. 1.
- 2 Amplia primò procedere dictū principale, vt neq;
regulares nō professi, sine titulo, possint ordinari, quini-
mò isti maiore prohibitione ligantur, & contraueniē-
tes ipso facto incurrunt suspensionē executionis ordi-
num susceptorum propter ordinationem Pij V. publi-
catam die 12. Nouēbris 1568. nomine autem religio-
forum professorum comprehenduntur etiā patres So-
ciet. Iesu, & verē sunt religiosi professi licet tantum
simplicia vota emiserint, vt declarauit Greg. Pap. XIII.
cōstit. sua incip. Accedente Domino Anno 1584. octa-
uo Kal. Iunij, qui Pōtifex etiam exemit dictos religio-
sos Societatis Iesu a prafata Constitutione Pij V. qui
post tria vota simplicia ante solemnem professionem
posuit sine titulo ad omnes sacros ordines promoueri
de licentia sui Prapofiti Generalis, vt in literis datis
1575. quā habentur in libro literarum Apostolicarum
Societatis Iesu pag. 130. quod & tradunt quamplures
Doctores; Quā Pij V. Constitutio habet locum, tam in
nō professis, quam in nulliter professis, prout in Rota
decisum fuit in vna Vergellen. canonicatus 3. Martij
1595. coram Illustrib. Blāchetto, cum loquatur de his,
qui licitē, & liberē ad sēculum redire possunt.
- 3 Amplia secundo vt sic ordinati regulares nō professi
sine titulo in illo ordine ministrantes efficiantur irre-
gulares vt censet Maiol. de irregularit. lib. 4. c. 5. n. 1.

RESOLVT. CCLXXXI.

Patrimonium Clerici quantum esse debeat.

- 1 Quantitas patrimonij est arbitraria.
2 Ponuntur consideranda ab Episcopis pro illa arbitrandā,
& num. 3. & 4.
- 1 **Q**uantitas patrimonij ad cuius titulum ordinem
sacrum quis suscepturus est, quā nā esse debeat
communiter concludunt arbitram, vt in specie vo-
luit Menoch. de arbit. Iud. lib. 2. ca. 380. Graff. de arb.
Conseil. lib. 2. cap. 49. Paris. de resign. benef. lib. 4. qu.
2. nu. 93. Cened. in collect. canon. part. 2. cap. 21. Graff.
de temp. ord. conf. 4. volum. 1. Vgol. de potest. Episc. c.
26. §. 12. in princip. Nouiss. in sua praxi Episc. cap. 81.
sub num. 2.
- 2 In arbitrando verò maximā considerationis in pri-
mis esse debet, vt tanta sit patrimonij quantitas, vt
fructibus inde perceptis honeste sustentari ipse possit,
vt disponitur in Conc. Trid. sess. 21. cap. 2. de reform. ibi
valeat absque mendicitate alimenta sibi ministrare, ne
mendicare cogatur in ordinis clericalis ignominiam,
iuxta tex. in cap. Episcopus, & ibi Doctor. extra. de
prabend.
- 3 Intellige hoc procedere de clericis promouendis ad
ordines sacros, seu ad aliquem ordinem sacrum, non
autem de promotis ad minores ordines, vt communi-
ter concludunt Canonistae in cap. 2. extra de prabend.
& ratio est, quia existens in minoribus potest retroce-
dere ab ordine clericali cap. 1. extra de clericis
Aloyf. Ricc. Prax. Pars I.

coniug. secus in promotis ad sacros.

Secundo debet esse in consideratione locus originis
clerici, quandoquidē in vno loco minorem impelam,
quam in alio fieri cōtingit, minus enim patrimonium
clerico sufficere videtur, qui moratur in oppido, seu
moratur in villa, quam qui in ciuitate, & aliud ei, qui
moratur in villa, quam qui in ciuitate, & aliud ei, qui
moratur in ciuitate magna, quam qui in parua, vel ei,
qui in metropoli; Lanfranch. decif. 222. Artam. decif. 3.
de prob. Graff. d. cap. 49. & Neapoli secundum Nouiss.
loco cit. non ordinantur nisi habentes ad minus an-
nuos redditus ducatorum triginta sex.

- 4 Tandem considerari debet dignitas ordinandi se-
cundum glof. cap. Episcopus verb. victu 10. qu. 2. facit
tex. in l. plenum §. prater habitationem, vers. & ex his,
ibi largius cum vsuario est pro eius dignitate agendū,
cui relictus est fundus ff. de vsu, & habit. ex quo tex.
adnotauit Andr. Barol. in constit. Sicilie incip. minori-
bus, & ibi post eum Affl. in 4. quest. quod ratione nobi-
litas, quē multa habet priuilegia, si inuestiatur nobi-
lis de emphyteusi, operatur quod non admittatur spu-
ritus ignobilis, vel rusticus, quia de eis non uidetur co-
gnitū, licet inuestitura loquatur pro se, & quibus de-
derit, nam intelligitur de personis habilibus, & paris
conditionis, Bal. conf. 207. questio est num. 3. vers. sed
confidera, sic in delictis puniendis minor pēna impo-
nitur nobili, quā vili personae, quia nobiles ignomi-
niosis pēnis non subiiciuntur, Fulgos. conf. 157. suppo-
sito statuto col. pen. nu. 4. pariter in beneficijs Ecce-
siasticis assequēdis facilius datur dispensatio ad plura
incompatibilia nobili, quā ignobili cap. de multa ex-
tra de prēb. in fine cū ibi notatis, sic intuitu nobilita-
tis, uberior interpretatur, quando relictus esset vsus
alicuius rei tā nobili, quam si plebeio, cui adde sēper,
& dignitate legatarij legatum augeri per tex. in l. sed,
& si iusserit §. sed & si proponant, ubi glof. notab. ff.
de Iudicijs, & l. si seruus plurium §. v. ff. de leg. 1. & be-
ne facit tex. in l. si longius in fine ff. de Iudic. Vbi auge-
tur utilitas propter dignitatem, & quod scribit Bal. in
d. l. si iussam. per illum tex. ff. de donat. cum quid con-
ceditur, nobili intelligitur prius esse concessum, & An-
gel. per tex. in d. §. sed & si proponant dicit, quod si te-
stator paruum suum patrimonium iussit distribui in-
ter pauperes, non potuerit inter nobiles pauperes di-
stribui, licet sint pauperes, quia de nobilibus sensisse
non uidetur donans modicum quidpiam.

RESOLVT. CCLXXXIII.

An beneficium, ad cuius titulum quis sacris ordinatus
est, possit resignari.

- 1 Beneficium ad cuius titulum quis est ordinatus, resignari
non potest.
2 Limita si quis haberet aliunde, ex quo se alimētare posset.
- 1 **R**espondeo quod communis, & ab omnibus rece-
pta sententia etiam in praxi est negatiua, quam
tenet Nauar. in Manuali cap. 22. num. 18. Sebast. Me-
dic. in l. vlt. glof. 3. num. 312. C. de legibus Nauar. conf.
14. num. 2. de temp. ordinat.
- Et probatur expresse in cap. 2. Conc. Trid. de refor.
sess. 21. ibi, id uero beneficium resignare non possit, &
loquitur concilium de beneficio, ad quod quis fuit or-
dinatus, & facit tex. in cap. Sactorum dist. 70. & in qua
Ecclesia quilibet Titulatus est, in ea perpetuò pericu-
erat, ergo illam non potest renunciare, cum in ea de-
beat perpetuò perseuerare, hinc est, quod patrimonium
non potest alienare, donec beneficium Ecclesiasticum
sufficiens sit adeptus, vel habeat aliunde, ex quo pos-
sit uiuere Nauar. conf. 13. num. 3. de temp. ord. & ideo
renunciatio dicti patrimonij est nulla, idem conf. 16.
eodem titulo.

L

Limita,

Limita, vt possit beneficium, ad quod quis fuit ordinatus, renunciare, quando ille haberet aliunde ex quo posset viuere, facta mentione de duobus scilicet, quod ad illud beneficium sit promotus, & quod habet vnde viuere, vt probatur in d. decreto Concil. Trid. sess. 21. cap. 2. de reform. ibi, id verò beneficium resignari nō possit, nisi facta mentione, quod ad illius beneficii titulum sit promotus, neque ea resignatio admittatur nisi confito, quod aliunde viuere commodè possit, & aliter facta resignatio nulla sit, quod etiam colligitur ex cap. Sanctorum ex cap. neminem dist. 70. ex c. Episcopus ex cap. tuis de præb. cum alijs supra allegatis, ratio quare in d. casu admittatur resignatio est, quia tunc quoties habet aliunde, ex quo viuere possit, cessat ratio sacr. Canon. de mendicitate, ergo debet cessare prohibitio, cap. cum cessante de appell. l. adigere, §. quamuis de iur. patr. latè Tiraq. in tract. cessante causa.

Et ratio cur debeat exprimi, quod fuit ordinatus ad titulum illius beneficii, est quia Papa potest ex hac narratione moueri ad non admittendam renunciationem, arg. d. cap. Sanctorum, & tamen regulariter debent narrari illæ qualitates, ex quibus posset moueri cōcedens ad negandum, vel ne, Felin. in c. in nostra de rescript. Sylua de benef. p. 3. q. 11. Menoch. de arbit. l. d. cas. 201. & communiter Doct. in cap. ad aures de rescript. Sebast. Med. in addit. ad Abbatem antiq. in c. admonet de renunc. ubi loquitur in terminis nostris, ideo si de hoc non fuerit facta mentio, nulla est resignatio, vt censuit S. Conc. Trid. Congr. de ann. 1588. & fuit resolutum in Rota in vna Salamantin. coram Orano Auditore Rotæ doctissimo mense Maij eiusdem anni 1588. Hinc est, quod de beneficio concessio miserationis gratia, faciendā sit specifica mentio. Vincent. de Franc. decif. 181. n. 8.

2. Quæ ratio etiam concludit, vt debeat exprimi, quod habet aliunde, ex quo viuere possit, nam alioquin non concederetur, & non admitteretur resignatio, prout quotidie fieri videmus, & ideo hæc clausula appositā in supplicatione, quia resignans habet aliunde vnde viuat, respicit substantiam gratiæ, nam attentio stylo, alias nō solet concedi, iuxta d. c. 2. sess. 23. Con. Trid. de refor. & ita fuit resolutum coram Orano 5. Decemb. 1586. in vna Lucana. Quamuis Nauar. in conf. 4. de renunc. teneat contrarium, cuius opinio posset procedere in foro conscientiæ, vt ipse paulò ante in d. conf. fir. mauerat in eo, qui renunciauit beneficium, ad cuius titulum fuerat ordinatus, reseruata pensione 100. duc. vt sit tutus in foro poli, cum habeat vnde viuat, licet non expresse, quod fuerat ordinatus ad titulum illius beneficii; & hoc si fuerit facta resignatio coram Sum. Pont. sed Garzia de benef. p. 3. cap. 5. §. 1. num. 214. affirmat verius esse non valere, cum id traditum sit pro forma, & indistinctè annulletur resignatio aliter facta & nu. 216. quod sit nulla etiam in foro conscientiæ ex Ledesma expresse id tenente, & dicente longè probabilius, si verò Ordinarius admisit resignationem extra hunc casum, vtique tenetur de suo ministrare, arg. d. cap. Episcopus de præb. nam sicuti adest culpa in ordinando sine tit. ita adest hoc casu, hinc Conc. Congr. alias rescripsit his verbis; Ordinarius, qui admisit resignationem factam ab aliquo presbytero, qui nihil aliud præter illud beneficium habebat, vnde commodè sustentari possit, tenetur eum alere, nec potest eidem beneficium illud resignatum restituere, sed in eo institui debet ille, qui presentatus fuit à patrono, ergo si fuerit collatum huiusmodi beneficium, tenet collatio facta, & alias eadem Congreg. Conc. censuit, quod si Ordinarius non habens facultatem admittendi resignationes, nisi in certis casibus, iuxta Const. Pij V. si illam admisit extra illos casus de beneficio habito in titulum, beneficium vacat, sed Ordinarius de pro-

prio illi prouidere tenetur, & aliàs fuit decifum per eandem Congr. Conc. quod si quis habens beneficium, ad quod fuit in titulum ordinatus, iurauerit illud resignare, vel constituit procuratorem ad resignandum, & iurauit illum non reuocare, non compellitur renunciare, & poterit procuratorem reuocare, præmissa absolute à dicto iuramento.

Amplia vt in sacris cōstitutis nec possit vilo modo beneficium resignare etiam si ad illius titulum non sit promotus, nisi aliunde habeat vnde commodè viuere possit ex constitutione Pij V. incip. quanta ecclesiæ Dei &c. ibi, sed nec horum nullus, &c. quæ constitutio licet loquatur de resignationibus factis coram Ordinar. o. habet tamē locum etiam in Curia quia militat eadem ratio in proposito prout sic in Rot. fuisse resolutum, & de stylo eiusdem Curie seruari testatur Paris. l. 3. de benef. resign. q. 14. n. 3. & lib. 5. q. vlt. n. 176. & Garzia loco proximè cit. n. 198. & seq.

RESOLVT. CCLXXXV.

Patrimonium ad cuius titulum quis ordinatur, quomodo esse debeat.

1. Patrimonium clerici debet esse in rebus immobilibus.

1. In hac quæst. respondetur, quod super re immobili constitui debet, quemadmodum etiam beneficium ecclesiasticum est, & pensio quæ nititur beneficio, vt per Nauar. in conf. 34. de temp. ord. & Azor. in instit. moral. p. 2. lib. 3. c. 4. vers. seprimo queritur, & ratione id probatur, si enim super rebus mobilibus non satisfactum esset Trid. Synod. res enim mobiles faciliè vel extinguuntur, vel consumuntur, non igitur super mercibus, non super animalibus, non super obligatione personali constitui debet. Hinc Sac. Congreg. eod. c. 2. declarauit, non esse admittendū ad ordinē sacrum eū, qui non habens patrimonium sufficiens promissionem habuit de aliquo, quod suppleret ipse, quod de erat, si tamen statim bona mobilia possint conuerti in bona stabilia, tunc secus dicendum esset, vt dixit Azor. ibid. vt voluit etiam Graff. conf. 4. de temp. ord. verū Vgol. de off. & potest. Episc. c. 26. §. 10. n. 1. hunc non esse admittendum censet, nisi prius stabile sibi parafset.

RESOLVT. CCLXXXVI.

Ordo clericalis quomodo probetur.

1. Ordo clericalis probatur modis, de quibus infero.

1. Respondetur, quod cum qualitas hæc sit extrinseca, propterea non præsumitur. Innoc. in c. super his de accus. Felin. n. 2. & alij in c. fin. de præsumpt. & Corral. 3. p. c. 1. n. 4.

Probatur primo litteris testimonialibus Episcopi, seu titulo ordinum l. si qua C. de Episc. & cler.

Secundo probatur testibus c. 1. & 2. de cler. peregr. Probis ad Monachum in c. 1. de temp. ord. in 6. nu. 12. Farin. in praxi crim. 1. p. q. 8. num. 40. & 41. post Guid. Pap. decif. 474.

Tertiò probatur per publicam vocem, & famam; nam ad probandum clericatum sufficit probatio de communi reputatione, & fama, Rota decif. 4. & 14. de prob. in antiq. Sarnen. de annal. q. 58. Caputaq. dec. 277. n. 8. 1. p. Mohed. dec. 21. n. 3. de renunc. Rot. decif. 1163. n. 5. lib. 2. p. 3. diuers. & in dec. 139. eo. lib. & Rot. in vna Hispal. & Corduben. benef. 2. & 16. Iunij 1597. coram D. Gipsio, & in alijs pluribus causis, & facit decif. Agid. 113. & 114. quæ sequuta est Rota in vna Legionen. Præsimon. 27. Nonemb. 1592. coram Pamph.

Quartò probatur per argumenta, & indicia, seu cō-

iclu-

iecturas Boer. dec. 171. num. 25. Gabriel conclus. 1. de testib. num. 69. Mascard. de probat. concl. 305. nu. 5. & Pacian. co. tract. lib. 2. c. 34. n. 70. & per femiplenas vel leues probationes probatur, Mandos. reg. 18. q. 1. n. 10. & ita seruat Rota in possessione, & petitorio, vt per Guidobon. dec. 132. sen 133. in manuscrip. Rot. decif. 8. de caus. possels. in antiq. Paris. de resignat. benef. lib. 4. q. 2. num. 70. quicquid velit Rebuff. in praxi titul. de formaliter. tonsura n. 26. Mascard. de probat. conclus. 304. n. 8. & 19. & Farin. d. q. 8. num. 44. & obseruantia Rota per eum adducta procedit in clericatu illegitimi, vt patet ex allegatis per eum, & quamvis idem. Rebuff. de nominat. q. 22. n. 13. Aym. de antiq. 3. p. fecit. vidimus in genere n. 33. & conf. 134. nu. 40. Boer. decif. 171. n. 13. & Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsump. 76. n. 23. Farinac. d. num. 44. & Perez de Lara lib. 2. cap. 5. numer. 6. post Bald. in cap. dudum 1. de elect. dicant quasi possessionem clericatus non prodesse in agente, vt sibi adiudicetur beneficium, & longam quasi possessionem, ac bonam famam clerici requirat. Pacian. supra num. 46.

Limitatur tamen prædicta doctrina, vt non procedat in materia obiectus, Rota decif. 2. de probat. in. antiq. Guidobon. vbi supra. Aut vbi præsumptio est cōtra aliquem, puta, quia est illegitimus, qui debet probare suum clericatum per litteras, Guidob. ibi, & facit dicta decisio Caputaquen. 227. nu. 10. tunc enim non sufficit communis reputatio Sarnen. supra, Put. decif. 359. n. 1. lib. 1. Rota decif. 26. lib. 2. part. 3. diuers. Mandos. de signat. gratia titul. de prouis. vers. clericatus, vbi ait, quod clericatus illegitimi ex Rotæ obseruatia non probatur per communem famam, & reputationem, per conf. Cornel. 91. lib. 1. Mascard. conclus. 305. n. 13. nisi probetur dispensatio, Rota decif. 129. lib. 3. p. 3. diuers. Papaz. in addit. ad Rot. dec. 2. de filijs præbiterorum in nouis nu. 13. quæ non probatur per narrationem litterarum Ordinarij, Verallus dec. 128. lib. 2. in manuscriptis.

Probatur etiam clericatus vnico teste Bald. & Fel. in cap. licet vniuersis de test. ad fin. Ias. in repet. l. ad monendi ff. de iureiur. num. 198. Boer. d. dec. 171. Petr. Gerar. sing. 49. Rebuff. de nominat. q. 22. num. 14. Corraf. d. c. 7. n. 5. Mandos. reg. 18. q. 1. n. 10. Mohed. d. decif. 21. de renunciat. num. 3. Guidobon. d. decif. 132. & reddunt rationem, quia iste actus de se, & sui natura, nemini principaliter præiudicat, & vti Paris. d. lib. 4. q. 2. num. 69. inspicitur initium, & tempus ordinis collati, non beneficium, aut pensio de qua postea litigatur. Vnde ista probatio sufficeret etiam in iudicio quando lis esset super beneficio. Sicut etiam sufficit probatio per communem reputationem, quæ etiam est femiplena, vt dictum est. Quamvis in hoc contrarium teneat Rebuff. in praxi d. tit. de forma litterarum. tonsura num. 24. & de nominatio. q. 14. num. 54. alias 32. Mascard. concl. 303. a num. 4. Gab. concl. 1. de testibus n. 70. Pacian. d. lib. 2. cap. 34. num. 64. Quibus consonat Con. pract. cap. 33. n. 3. quem sequitur Graff. in decif. aureis casum conscientia lib. 4. c. 18. num. 155. & Farin. d. q. 8. num. 43. & in tract. de testib. q. 63. n. 27. & seq. quos vide, & Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumptione 66.

Et solo sigillo Episcopi recognito, probatur clericatus etiam collatus non subdito, Mohed. d. decif. 21. de renunc. quamvis contra Mascard. concl. 305. n. 2.

RESOLVT. CCLXXXVI.

An clericatus probetur per ostensionem superiorum ordinum.

- 1 Clericatus non probatur per bullas superiorum ordinum.

Aloys. Ricc. Prax. Pars I.

1 Fuit dubitatum an probetur clericatus per bullas seu ostensionem superiorum ordinum, puta Sacerdotij, seu Diaconatus, & non probari, nec satis esse ostendere litteras Sacerdotij tenet Rebuff. d. tit. de forma litterarum tonf. n. 28. Corraf. d. c. 1. nu. 5. Aymon conf. 134. n. 45. Ferret. conf. 354. n. 8. Mascard. conclus. 304. a num. 13. & concl. 1145. a n. 6. & Menoch. lib. 6. præsumpt. 76. n. 3. Pacian. q. 42. post Geminian. conf. 91. & allegant Bartol. in l. illud ff. de acquir. hered. & reddunt rationem, quia per saltum posset esse promotus.

Contrarium tamen fuit resolutum ex sententia Didac. Perez in l. 1. tit. 8. lib. 5. ord. Salz. in praxi, Bern. Diaz cap. 24. litt. A. qui ait, non dubitare, hanc opinionem esse communiter receptam Put. decif. 144. lib. 2. num. 5. vbi fuit resolutum in vna Conchen. paroch. quod clericatus sufficienter probaretur per ostensionem quatuor minorum, in quibus Episcopus promouens narrabat eum per prius ad clericalem tonsuram promotum, quia probatis maioribus, probantur minores, ex Bal. in l. si solemnibus C. de fide instrum. n. 1. maxime vbi illa narratiua fit à persona fide digna, Innocen. in c. 1. circa fin. de cler. peregr. & in vna Leodien. canonicatus 7. Decembris 1589. coram Paphilio fuit dictum non posse dubitari de clericatu stante susceptione maiorum ordinum, Put. d. dec. 144. & fuisse dictum in causa Meten. canonicatus 25. Iunij 1584. coram D. Vice Comite, & in Bononien. canonicat. de Anno 1591. coram D. Pamphil. fuit resolutum, clericatum probari ex litteris Ostiariatus, quia cum non præsumatur ordinatus per saltum, ideo & c. & præsertim cum agatur de clericatu incidenter, & per litteras ordinantis dicentis, se ordinasse de licentia Ordinarij sufficienter dici constare de tali licentia, præsertim cum sint ordines celebrati in Ecclesia Cathedrali publice, vt fuit consideratum coram D. Seraphino in causa Neap. canonicatus, & dec. 87. Casar. de Grassi. & c. Et idem fuit resolutum coram eod. D. Pamphil. in vna Burg. benef. de portugalete 13. Nouemb. 1595. nempe ex litteris Subdiaconatus probari clericatum, cum regulariter non præsumatur quis per saltum promotus, Put. d. decif. 149. in fin. lib. 2. quod sine difficultate procedit, quando Ordinarius est discretus, & prudens taliter, quod nisi sibi de præcedentibus ordinibus constitisset, verisimiliter sequentes non contulisset; vt fuit resolutum in d. Bonon. 24. Maij 1551. coram D. Pamphilio, & habilitatem ad beneficium simplex constare, quia idoneus censendus est, qui alias ad sacrum Subdiaconatum fuit approbatus c. accepimus de ætate & qual. vt in causa Calaguritana portionis de Amarita 27. Ianuarij 1576. coram Lauretano, Caputaq. dec. 347. p. 2.

Quod quidem procedit etiam in clericatu illegitimi, vt in vna Astorichen. paroch. S. Brixiani quæ habetur in decif. 124. p. 3. lib. 2. diuers. vbi fuit resolutum, quod clericatus illegitimi probatur per litteras Diaconatus, vbi enim dicitur per litteras Decani, debet dicere per litteras Diaconatus, etiam si non fuerit promotus à proprio Episcopo, sed per alium dicentem habere facultatem à proprio Episcopo sequitur Mascard. concl. 305. n. 3.

RESOLVT. CCLXXXVII.

An ordinatus per saltum sit irregularis etiam quo ad ordines legitime susceptos.

- 1 Ordinatus per saltum, est irregularis.
2 Non tamen procedit hoc quo ad ordines susceptos.

1 S Vpponatur in facto, quod quidam fuisset legitime ordinibus minoribus insignitus, & cum postmodum omisis ordinib. Subdiaconatus, & Diaconatus,

L 2 ad

ad Sacerdotalem ordinem per saltum ascenderit fuit dubitatum an praefatus Sacerdos sit censendus irregularis etiā quo ad quatuor minores ordines, quos legitime suscepit in qua questione dicebam, quod licet per saltum promotus sit irregularis, cap. 1. vbi DD. de cler. per saltum promotus, Concil. Trident. sess. 23. de reformat. cap. 14. in fin. Specul. tit. de dispensat. §. iuxta sub num. 13. Villadieg. de irregularitat. cap. 8. de cler. per saltum promo. Diaz & Salzed. in prax. cap. 24. Nauarr. cap. 27. n. 242. & Ferret. conf. 354. nu. 8. Maiol. de irregul. lib. 4. cap. 12. Vgol. eod. tractat. cap. 38. §. 1. num. 1. Cerol. in praxi Episc. 2. par. verb. irregularitas §. 3. Lopez instruct. concient. tom. 2. par. 2. c. 29. Petr. Ledesma in summa de Sacram. Ordin. c. 60. 8. concl. 2. difficultate, Vega in summ. c. 12. num. 224. & sic intraret doctrina, quod collatio irregulari facta est nulla. Quamvis Tolet. in summa lib. 1. cap. 72. Suarez §. tom. de censuris, disput. 31. sect. 1. a. num. 44. Auila eod. tit. 7 part. disput. 9. dub. 2. cum alijs doceant istam non esse irregularitatem, sed suspensionem, Sed & Nauarr. c. 25. num. 71. & concl. 1. de Sacramentis non iter. num. 11. & Sayr. de censuris lib. 4. cap. 14. num. 26. qui tamē lib. 7. cap. 10. num. 39. eum dicit irregularem, seu suspensum, quod tamen ad propositum parum refert, nam etiam collatio suspensio facta, est nulla.

2 Non tamen est irregularis per saltum promotus respectu ordinum inferiorum, quos legitime suscepit, nam ab usu eorum non est suspensus, ut apparet ex dict. cap. 1. & cap. sollicitudo 52. dist. & tenet Henriquez in summa lib. 14. cap. 6. num. 3. & sentit Siluester ver. irregularitas §. 11. & Abb. dict. cap. 1. vlt. not. dicens, quod ordinatus praeposterē nō potest absque dispensatione administrare in ordine sic suscepto, & nouissime docet Suarez d. disp. 31. sect. 1. n. 58. & Auila vbi supra.

Vnde quod dictum est, non valere prouisionem beneficij ei factam, non procedet in prouisione beneficij, quod non requirit alium ordinem praeter illos inferiores, quos legitime suscepit, ut alias in simili docet Suarez supra disp. 40. sect. 3. num. 38. dicens, quando irregularitas non est totalis, sed respectu alicuius actus, aut temporis, tunc non reddit clericum incapacem cuiusque beneficij, sed tantum illius, quod habet annexam obligationē tali irregularitati repugnantē, quia cū hac prohibito nascatur ex prohibitionē circa exercitium ordinis non potest amplius extendi, quam illa, ex qua nascitur, & id procedere nō solum in irregularitate sine peccato contracta, ut ait Nauarr. dict. cap. 27. n. 252. sed etiam in alia, nam ratio facta generaliter, probat, si culpa non obstante talis irregularitas nō impedit omnem actum ordinis, sed aliquem, ut in casu cap. 2. de cler. non ord. ministrante.

Notabilia quaedam in materia Sacramenti Ordinis.

Primo Femina non est capax ordinis, & si forte ordinetur nō recipit characterem, ut probat Tolet. l. 1. c. 57. neque hermaphroditus, nisi vigeat in eo virilis sexus ut idē lib. 1. cap. 63. esset enim contra Christi Domini institutionem, ut probat Valentia disp. 9. quaest. 4. puncto 1. & Henriquez leg. 10. cap. 16. Suarez tom. 5. disp. 51. sect. 2. ex D. Thom. quaest. 39. art. 1. & ex alijs cōtra errorem Cataphrigarum de quo gloss. in cap. diaconissam 27. quaest. 1. Sylu. in ver. Ordo 4. Soto dict. 25. quaest. 1. art. 2. & Valentia loco iam citato: dices an hermaphroditus in quo vigeat virilis sexus sit irregularis, Respondet Suarez loco citato, qui putat esse irregularem propter monstruositatem, sed Tolet. dict. cap. 63. num. 6. tenet non esse irregularem, addit tamen, quod si res est notoria, non esset ordinandus propter scandalum.

Secundo Masculus non est capax ordinis nisi fuerit antea Baptizatus, ut patet ex cap. veniens de presb.

non bapti. item ex D. Thoma. q. 35. art. 3. & communis sententia.

Atqui ordo characterem cōfirmationis praesupponit de necessitate praecēpti, non autem de necessitate sacramenti, ut Conc. Trid. sess. 23. cap. 4. de reformat. Nauarr. in cap. 22. num. 9. quamvis aliqui exponant, quod solum requiratur ad decentiam non autem de praecēpto, lege Hering. l. 10. cap. 14. num. 2. & Rodriquez in sum. par. 2. cap. 17. sub num. 10.

Debet praeterea ordinandus esse initiatus prima tonsura, ut colligitur ex Concil. Tridentin. sess. 23. cap. 4. de reformat. & ordines gradatim suscipere, idq; solum necessitate praecēpti, ut Tolet. lib. 1. cap. 71.

Debet etiam habere legitimam aetatem de necessitate praecēpti, nempe, ut nemo suscipiat primam tonsuram ante septennium completum iuxta cap. nullus de tempor. ord. lib. 6. & ibi gloss. alias Episcopus suscipitur per annum ab eius collatione nisi initiatus religionem ingressus fuerit Tolet. l. 1. cap. 61. num. 1.

A septennio, & deinceps possunt ordines minores suscipi, ut colligitur ex cap. de ijs d. 28. & ex capitulo in singulis dict. 77. vbi tempora quadam, & interstitia designantur, quae arbitrio Episcopi relicta sunt. Nam in Conc. Trid. sess. 23. cap. 11. de reformat. statuitur ne minores ordines conferantur nisi ijs, qui saltem latinā linguam intelligunt, & cap. 6. supponitur ante annum 14. aliquem posse suscipere omnes ordines minores, prohibet tamen ante dictum aetatis annum beneficium obtinere, & in c. 5. iubet fieri inquisitionem de aetate eorum, qui iniciandi sunt minoribus, non tamen praefigit certam aetatem, reliquit ergo arbitrio Ordinarij.

At verò in cap. 12. praefigit annum ordinibus sacris, ita ut nullus ad subdiaconatus ordinem ante 22. ad diaconatum ante 23. ad presbyteratū ante 25. aetatis suae annum promoueat. Verum in his satis erit annū esse inchoatum. ut Nauarr. cap. 25. num. 116. Tol. lib. 1. cap. 61. Quid autem de hoc statuerint Iura antiqua, lege in clem. vnic. de aetate, & qualitate &c. & apud Sil. verb. aetas quaest. 2. Tabrer. ord. 4. q. 1. Tol. lib. 1. c. 61. & alios. Ad Episcopatu denique requiritur 30. anni completi, iuxta c. cum in cunctis de electione, cum nihil fuerit de eo innouatum. Porro vniuersim cū praescribitur determinatū tēpus, an requiratur completus annus, an vero sit satis esse inchoatus, & quomodo in dubio hoc cognosci possit, nō est huius loci exponere, sed lege gloss. in Clementin. generalem de aetate & qualitate. Sil. ver. aetas q. 2. & ver. tempus Nauarr. conf. 9. de temp. ord. vbi notat, quod regulariter dies ceptus habetur pro completo, sed annus ceptus non habetur regulariter pro completo praesertim cum in iure exprimitur debere esse cōpletū, ut iā dixi in Episcopatu.

Quoad interstitia vero sacrorum ordinum, de quibus Conc. Tridentin. sess. 23. cap. 13. & 14. nota in illis annum esse computandum, non mathematicē, sed ecclesiasticē, hoc est, esse attendendum cursum quatuor interstitiorum, non autem tempus 12. mensium completorum, puta à quadragesima ad Quadragesimam à Pentecoste ad Pentecostem &c. quae aliquādo propter varietatem festorum mobilium occurrunt prius quam duodecimus mensis compleatur, ut Sixtus V. ex congregationis sententia declarauit; nunc restat soluere dubium an pro aetate legitima ordinis computandus sit dies Bisexti, Respondeo non esse computandum, quia annus à iure determinatus intelligitur ex 365. diebus continuis, ut Panormitan. in cap. quarenti de offic. deleg. nec curandum de bisexto, sequitur Sil. v. aetas q. 3. & Henric. lib. 10. cap. 19. & alij, attamen ipse Panormitan. in cap. quaesuit de verb. significatione limitat hoc in odiosis ex quo sequitur eadem ratione, ad professionē in Religione anno bissextili, satis esse ad probationem compleuisse dies 365. ut Sil. verb. relig. 3. q. 19. §. 3. Henric. loco cit. lit. K. sequitur item, quod si quis

quis suspenditur per mensem Febr. anni Bisextilis potest ultima die eius mensis celebrare, ut Sil. V. ætas in fine.

Oportet denique eos, qui ordinibus initiantur esse probatæ vitæ, & in litteris sufficenter instructos iuxta Concil. Tridentin. sess. 23. cap. 4. & 13. de reformat. mundos item à peccato mortali, vel saltem contritos, vt D. Tho. in q. 36. art. 1. Sil. ver. ord. 4. q. 2. Cord. l. 1. q. 2. & alij.

Veruntamen si quis bona fide ordinetur, putans se recte dispositum, & contritum esse quamvis vere non ita sit, excusabitur à peccato, vt Caiet. V. cōtritio, Nauarr. cap. 22. num. 3. Cordub. l. 1. q. 2. Henric. l. 1. c. 22. num. 6. Suar. tom. 4. disp. 20. sect. 1. num. 20. & disp. 41. sect. 1. sed nota hæc habere locum in illis, qui in ordinatione non funt Eucharistiam, cum enim hæc esset sumenda iuxta ritum Ecclesiæ, præmittenda esset confessio sacramentalis, nempe ei, qui haberet conscientiam peccati mortalis, vt statuit Concil. Trident. sess. 13. cap. 7. & can. 11. de Sacramento Eucharistiæ l. Toletum l. 6. cap. 16.

Ordinari nō possunt bigami c. acutius d. 26. Sil. ver. ordo 4. q. 2. Tolet. l. 1. cap. 65. Suar. tom. 5. disp. 49. vt alios omittam, quos illi adducunt solemniter penitentes cap. ex penitentibus d. 50. Sil. loco cit. Tolet. c. 64. num. 7. Suar. disp. 42. sect. 2. num. 3. sed iam non est in usu, quia non solent iniungi tales pœn. l. Bellar. l. 1. de pœn. c. 21. & 22. Neophiti, vt cap. 1. & 2. d. 48. Sil. loc. citat. Tolet. cap. 64. Suar. disp. 43. sect. 3. qui notat horum filios, qui baptizati sunt ante vsum rationis, non habere hoc impedimentum, curiales idest qui ratione officij obligati sunt Curie, & Indices, Advocati, forēses, Notarij, milites, & similes ministri c. 1. & 2. d. si absoluti verò à Curia hi possunt ordinari, nisi infames fiant vel alia ratione irregulares Sil. q. 2. citata, Tolet. cap. 60. Suar. disput. 47. sect. 4. num. 5. & eadem ratione arcētur ij, qui sunt ratiocinijs obligati, vt actores, executores, procuratores, curatores, & alij, qui habēt publicas administrationes forēses, de quibus Sil. V. ratiocinia Tolet. 60. Suar. disp. 51. sect. 3. Henric. l. 1. q. 5. & extat tit. in decretal. de obligat. ad ratiocinia.

Serui ordinari non debent. extra de seruis non ordinandis, & d. 54. per tot. Sil. ver. seruitus §. 6. Tol. cap. 59. Suar. disp. 51. sect. 3. Henric. leg. 14. cap. 5.

Corpore vitati repelluntur d. 55. per multa cap. & in tit. de corpore vitiat. & tit. de cler. agrot. de quibus Sil. V. corpore vitatus Tolet. c. 63. Suar. disp. 51. sect. 2. tales autem sunt, qui laborant morbo caduco, vel membro corporis sunt trūcati, aut notabiliter debilitati, ita vt impediatur exercitium ordinis, & monocoli, quibus deest oculus Canonis, itē energumēni, seu obfessi à demone, & mentecapti, & alij, qui ex defectu corporis, horrorem vel scandalum generarent, & denique hermaphroditi de quibus supra.

Illegitimi cap. 1. d. 56. & cap. 1. & ult. de filijs prefbiter. Sil. ver. Illegitimus, Tolet. l. 1. cap. 58. Suar. disp. 50. sect. 3.

Peregrini nisi habeant litteras authenticas, dicuntur autem tales qui non sunt oriundi de Episcopatu, vel non habent ibi domicilium aut beneficium, iux. cap. cum nullus de tempor. ordin. l. 6. ignoti verò dicuntur quorum vita, & origo non est nota Episcopo cap. Episcopus d. 24. & cap. quarendum 2. quæst. 7. Sil. ver. ordo 4. q. 2. Thol. cap. 48. Suar. disp. 42. sect. 3. nu. 5. Henric. l. 1. q. 10. cap. 22.

Infames à promotione, & ordinum exercitio repelluntur cap. laici d. 33. & cap. qui in aliquo d. 51. & cap. Infames 6. quæst. 1. Sil. ver. Infamia quæst. 3. Tolet. cap. 62. Suar. disp. 48. sect. 1. & seq. eademque ratione prohibetur ij, qui sunt obligati ad indecentia, vt Sil. ver. ordo 4. q. 2. Suar. sect. 3. loco cit. qui addit filios parentis infamis, seu vilis nō esse irregulares nisi iure

Moyss. Rjcc. Prax. Pars I.

exprimantur; lege etiam Henric. lib. 14. cap. 5. num. 3. de filijs hæreticorum, & Toletus leg. 1. cap. 69.

Ordo collatus ab Episcopo excommunicato, vel præcifo interdicto, suspēso, vel simoniaco est validus, quia talis potestatem ordinis non amittit cap. non nocet 1. quæst. 1. & cap. baptismus de Consecration. d. 4. diuus Thom. quæst. 38. artic. 2. Sot. dist. 25. quæst. 1. art. 1. Duran. quæst. 1. Henric. lib. 10. c. 21. veruntamen si Episcopus esset denunciatus talis nominatim, vel esset notorius percussor clerici, ab eo ordinatus esset suspēsus.

Episcopus non potest ordinare nisi suos subditos tantum, & si ordinauerit non sibi subditos absque licentia ordinarij illorum, suspenditur à Collatione ordinum per annum; & ab eo sic ordinati suspenduntur ab executione ordinum susceptorum arbitrio proprij ordinarij iuxta Concil. Tridentin. sess. 23. c. 8. de reformatione, & extendit hoc etiam ad titulares vt in sess. 14. cap. 2. de reformat.

Finis Praxis Sacramenti Ordinis.

PRAXIS IMPLORATIONIS BRACHII SÆCVLARIS.

R E S O L V T. CCLXXXVIII.

Brachium sæculare quibus in casib. implorari possit.

- 1 Iurisdictio Ecclesiastica est distincta à seculari.
- 2 Brachium sæculare in nonnullis casibus implorandum.

I Tsi ecclesiastica iurisdictio distincta, atque separata fuerit à seculari per Dominum nostrum Iesum Christum, attamen cum ab eodem fonte processerint, proinde vna per aliam, si opus fuerit, adiuuari debet, vt ait glossa in cap. statum in verb. potestatem de maledic. Bellug. in spec. Princip. rub. 11. §. tractandum nu. 1. vers. vulgari interdicitur, & Franc. Marchus in decif. 269. in princ. p. 1. Vnde dicebat Iun. & glossa in cap. 1. de offic. ordin. quod per. potentiam, & facularem adiuuari debet potestas ecclesiastica, vt voluit etiam tex. in cap. administratores cum capitulis sequent. 23. quæst. 5. Archidia. in cap. de persona 11. quæst. 1. Bal. in l. 2. C. de his, qui lat. occult. Felin. in cap. significasti de offic. deleg. & in cap. cum sit generale num. 8. de foro comp. Marchus cit. decif. 69. num. 3. & decif. 763. part. 1. Oldra. consil. 86. 89. & 319. Federic. de Senis in consil. 251. num. 5.

Et proinde constituenda est hæc regula, quod Iudex ecclesiasticus potest implorare brachium sæculare, cui sæcularis illud impartiri debet cap. 1. & ibi omnes cap. quoniam in plerisque de off. ord. cap. statum de maledic. Archidia. in c. periculo nu. 5. de stat. reg. in 6. & Gul. de Monte Lud. in sing. 51. & Put. in tractat. de synd. in verb. brachium in princ. nu. 2. vers. vnus Iudex. & Maran. in disp. 1. nu. 26. vers. nono, quia, & Roland. in consil. 37. dubitatio exoritur, num. 2. uol. 4. ubi dixit, quod iura canonica prouident in executione iustitiæ, Episcopum debere implorare auxilium brachij sæcularis.

2 Et hoc inquam plurimis casibus, prout primò, quando inuenit resistentiam, Marfil. in tract. de band. in verb. Iudice num. 179.

Secundo, causa cogendi schismaticos reuerti ad Ecclesiam, Decian. cap. 69. num. 6. lib. 6. rer. crimin.

Tertiò, quando fecit quicquid potuit excommunicando, & interdicendo pro executione suæ sententiæ & illam executioni mandare non potest, Afflict. in

I. 3 proce.